

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **V. K.**
bytem H. 5, B.
adresa pro doručování: H. 50, B.

proti
žalovanému: **Magistrát města Brna**
sídlem Dominikánské nám. 2, Brno

za účasti: 1. J. H.
2. M. H.
oba bytem S. 17, B.
oba zastoupení JUDr. Pavlem Čapčuchem, advokátem
sídlem Orlí 17, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16.5.2017, sp.zn. OUSR/MMB/0168216/2017, č.j. MMB/0199991/2017,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16.5.2017, sp.zn. OUSR/MMB/0168216/2017, č.j. MMB/0199991/2017, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Úřadu městské části města Brna, Brno – Líšeň ze dne 24.2.2017, č.j. MCLISEN 01911/2017/2700/MALL. Tímto rozhodnutím bylo žalobci nařízeno odstranění stavby „zařízení staveniště – stavební výtah na pozemcích parc. č. x a x k.ú. x“ podle § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“).

II. Shrnutí žaloby

2. Žalobce namítá, že napadené rozhodnutí je pokračováním jeho několikaleté šikany. Podle žalobce stavební povolení na stavbu hotelu x nabylo právní moci odpadnutím překážky, která jeho nabytí bránila (zpětvzetím odvolání). Stavební úřad pochybil, pokud rozhodnutí neopatřil doložkou právní moci a neověřil dokumentaci skutečného provedení stavby. Podle žalobce je třeba věc posuzovat jako celek. Stavební úřad nezohlednil, že žalobce na počátku stavby splnil přísné podmínky stavebního řízení a bylo vydáno stavební povolení. Žalobce navrhuje, aby soud uložil žalovanému předložit dokumentaci skutečného provedení stavby z roku 2011. Žalobce má za to, že pokud mu bylo uloženo „něco konat“, nemůže být postihován za to, že tak postupoval. Podle žalobce veškeré práce, které na stavbě hotelu vykonává, jsou pracemi zabezpečovacími (nikoli stavebními). Pokud by tyto práce neučinil, hrozila by havárie. Žalobce tak postupuje v intencích posudku Ing. P. a jedná v krajní nouzi. K odstraňovanému výtahu žalobce uvádí, že stavební výtah je „hobby elektrický vrátek“ zavěšený na lešenářské trubce.
3. Ze shora uvedených důvodů žalobce navrhl, aby zdejší soud rozhodnutí žalovaného zrušil. Na svém procesním postoji setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve svém vyjádření se žalobou nesouhlasí. Setrvává na názoru, že stavební výtah je stavbou a žalobce měl mít územní rozhodnutí či územní souhlas a následně souhlas s ohlášením stavby. Žalovaný navrhuje žalobu zamítnout jako nedůvodnou a na svém procesním stanovisku setrval během celého řízení před zdejším soudem.

IV. Posouzení věci

5. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
6. Zdejší soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.); vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
7. Podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona stavební úřad nařídí vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi odstranění stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření nebo jiného úkonu vyžadovaného stavebním zákonem anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena.
8. Podle § 129 odst. 2 stavebního zákona stavební úřad zahájí řízení o odstranění stavby uvedené v odstavci 1 písm. b). V oznámení zahájení řízení vlastníka nebo stavebníka poučí o možnosti podat ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení žádost o dodatečné povolení stavby. Byla-li žádost o dodatečné povolení podána před zahájením řízení o odstranění stavby, má se za to, že byla podána v okamžiku zahájení řízení o odstranění stavby. Pokud stavebník nebo vlastník stavby požádá ve stanovené lhůtě o její dodatečné povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti. Jde-li o stavbu vyžadující stavební povolení, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o stavební povolení. Jde-li o stavbu vyžadující ohlášení, žadatel předloží podklady předepsané k ohlášení. Jde-li o stavbu vyžadující pouze územní rozhodnutí, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o územní rozhodnutí. V řízení o dodatečném povolení stavby stavební úřad postupuje přiměřeně podle § 90 a § 110 až 115 tohoto zákona; ohledání na místě je povinné. Účastníky řízení o dodatečném povolení stavby jsou osoby uvedené v § 109 tohoto zákona, a pokud je v řízení posuzováno umístění stavby nebo změna oproti územnímu rozhodnutí, rovněž osoby uvedené v § 85 tohoto zákona. Na uplatňování námitek účastníků řízení o dodatečném povolení stavby se obdobně použijí ustanovení o uplatňování námitek v územním a stavebním řízení.
9. Podle § 129 odst. 3 stavebního zákona platí, že stavbu uvedenou v odstavci 1 písm. b) tohoto ustanovení lze dodatečně povolit, pokud stavebník nebo její vlastník prokáže, že není umístěna v rozporu s cíli a úkoly územního plánování, politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře nebo s územním opatřením o asanaci území nebo s předchozími rozhodnutími o území, není prováděna či provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje a není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem. Bude-li stavba dodatečně povolena, stavební úřad řízení o odstranění stavby zastaví. Dodatečné povolení nahrazuje v příslušném rozsahu územní rozhodnutí. Bude-li předmětem dodatečného povolení rozestavěná stavba, stavební úřad stanoví podmínky pro její dokončení.
10. Z výše citované právní úpravy je zřejmé, že řízení o dodatečném povolení stavby stavební zákon konstruuje jako řízení zahajované na žádost stavebníka nebo vlastníka poté, co je již

z moci úřední vedeno řízení o odstranění stavby. Řízení o dodatečném povolení stavby je tedy samostatným řízením v rámci řízení o odstranění stavby. Prostřednictvím řízení o dodatečném povolení stavby je možné zabránit odstranění stavby, která je v rozporu s rozhodnutím nebo opatřením stavebního úřadu, nebo stavby postavené bez takového rozhodnutí či opatření.

V řízení o odstranění stavby stavební úřad posuzuje pouze to, zda je stavba provedena bez rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující anebo v rozporu s ním, a zda stavba nebyla dodatečně povolena; mimo rámec předmětu řízení o odstranění stavby se proto ocitají námitky, které mohl žalobce uplatňovat v řízení o dodatečném povolení stavby (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13.9.2017, č.j. 5 As 90/2017-22).

11. V daném případě byl žalobce v oznámení o zahájení řízení o odstranění stavby „zařízení staveniště – stavební výtah“ ze dne 15.9.2016 řádně poučen o možnosti požádat o dodatečné povolení stavby. Toto oznámení bylo žalobci v souladu se zákonem doručeno dne 29.9.2016, avšak žalobce o dodatečné povolení stavby nepožádal. Stavební úřad tedy řízení o odstranění stavby nepřerušil, nýbrž v něm pokračoval a vydal rozhodnutí o odstranění stavby.
12. V řízení o žalobě proti rozhodnutí o odstranění stavby lze přitom zkoumat pouze to, zda stavba, která má být odstraněna, byla provedena bez rozhodnutí nebo opatření nebo jiného úkonu vyžadovaného stavebním zákonem anebo v rozporu s ním, a zda stavba nebyla dodatečně povolena. Je přitom nerozhodné, zda je předmětná stavba zařízení staveniště nazývána jako stavební výtah nebo jako vrátek. Podstatné je, aby byla jednoznačně a dostatečně v rozhodnutí o odstranění stavby identifikována a popsána tak, aby nebyly pochybnosti, o jakou stavbu se jedná a z čeho se skládá. Tak tomu také bylo, neboť v rozhodnutí o nařízení odstranění stavby je stavba popsána jednoznačně a dostatečně. Námitka žalobce, že předmětná stavba zařízení staveniště, jejíž odstranění bylo nařízeno, není stavebním výtahem a žalobce tak tuto stavbu nemohl odstranit, tedy není důvodná.
13. Stejně tak je nedůvodná žalobcová námitka, že mu označení stavby jako stavebního výtahu zabránilo podat žádost o dodatečné povolení stavby. Podle žalobce stavební úřad vyžadoval, aby k žádosti o dodatečné povolení stavby přiložil certifikaci pro stavební výtah. Taková certifikace však pro žalobcův „vrátek“ neexistuje a žalobce tak nemohl žádost o dodatečné povolení stavby podat. S takovou argumentací zdejší soud nesouhlasí. Měl-li žalobce za to, že jsou požadavky stavebního úřadu na předložení certifikace nezákonné, nic mu nebránilo žádost o dodatečné povolení stavby přesto podat a přiložit k ní takové přílohy, které podle jeho názoru požadavku zákona odpovídají. Pokud by pak byla jeho žádost zamítnuta, mohl žalobce po vyčerpání řádných opravných prostředků ve správním řízení podat proti takovému rozhodnutí správní žalobu a zdejší soud by mohl přezkoumat zákonnost postupu stavebního úřadu. Jestliže tak žalobce neučinil, nemůže soud v tomto řízení (jehož předmětem je rozhodnutí o odstranění stavby) posuzovat, zda byly požadavky stavebního úřadu na přílohy k žádosti o dodatečné povolení stavby v souladu se zákonem či nikoli. Takový přezkum je soud oprávněn učinit toliko v řízení, jehož předmětem by bylo rozhodnutí o žádosti o dodatečné povolení stavby.

14. Soud dále posuzoval, zda předmětný stavební výtah je stavbou, pro jejíž provedení by stavební zákon vyžadoval rozhodnutí, opatření či jakýkoli jiný úkon.
15. Podle § 104 odst. 1 písm. g) stavebního zákona ohlášení stavebnímu úřadu vyžadují stavby zařízení staveniště, neuvedené v § 103 odst. 1 písm. e) bodě 1 stavebního zákona.
16. Podle § 103 odst. 1 písm. e) bodu 1 stavebního zákona stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu nevyžadují stavby o jednom nadzemním podlaží do 25 m² zastavěné plochy a do 5 m výšky, nepodsklepené, jestliže neobsahují obytné ani pobytové místnosti, hygienická zařízení ani vytápění, neslouží k ustájení nebo chovu zvířat, neslouží k výrobě nebo skladování hořlavých kapalin nebo hořlavých plynů a nejedná se o stavby související s úložišti radioaktivních odpadů obsahujících výlučně přírodní radionuklidy nebo stavby, které jsou jaderným zařízením nebo náležejí k provozním celkům, které jsou jaderným zařízením.
17. O tom, že je stavební výtah (vrátek) zařízením staveniště, nemá zdejší soud pochyb. Zařízením staveniště je totiž třeba rozumět veškeré objekty, které v době realizace stavby slouží provozním, sociálním a výrobním účelům výstavby; jsou nutné k tomu, aby stavba byla řádně vybudována. Vedle oplocení, stavebních buněk, kontejnerů, atd. je jisté zařízením staveniště i stavební výtah, který je využíván při výstavbě.
18. Zdejší soud následně vážil, zda je stavební výtah stavbou, neboť toliko „stavby zařízení staveniště“ vyžadují ohlášení stavebního úřadu.
19. Podle § 2 odst. 3 stavebního zákona se stavbou rozumí veškerá stavební díla, která vznikají stavební nebo montážní technologií, bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, použité stavební výrobky, materiály a konstrukce, na účel využití a dobu trvání. Dočasná stavba je stavba, u které stavební úřad předem omezí dobu jejího trvání. Za stavbu se považuje také výrobek plnící funkci stavby.
20. Podle žalobce je stavebním výtahem v daném případě toliko „elektrický vrátek zavěšený na lešenářské trubce“. Soud však se žalobcem nesouhlasí. Jak vyplývá ze správního spisu (z fotografií a napadeného rozhodnutí), je stavební výtah tvořen plošinou s nejnižší polohou asi 80 cm nad terénem a dvěma dalšími plošinami na úrovni 3. a 4. nadzemního podlaží rozestavěného hotelu x. Konstrukce výťahu je tvořena z lešenářských trubek a je vysoká cca 12,5 m, přičemž tažné zařízení je umístěno na úrovni stropu 4. nadzemního podlaží rozestavěného hotelu. Konstrukce výťahu přesahuje o cca 2,5 m výšku rozestavěné stavby hotelu a není kotvena k žádné jiné konstrukci. Část konstrukce výťahu přesahuje nad sousední pozemek. Z uvedeného plyne, že výtahem není pouhý vrátek umístěný na lešenářské trubce, nýbrž více než deset metrů vysoká konstrukce lešenářských trubek, která spolu s vrátkem a plošinami tvoří stavební výtah. Zdejší soud ve shodě se žalovaným takový stavební výtah za stavbu ve smyslu stavebního zákona považuje, neboť se jedná o stavební dílo, které vzniklo montážní technologií. Byť se jedná o stavbu dočasnou (stavby zařízení staveniště jsou stavbami pouze s omezenou dobou trvání, umožňující výstavbu stavby trvalé), měl žalobce takovou stavbu stavebnímu úřadu ohlásit podle § 104 odst. 1 písm. g) stavebního zákona. Pokud tak neučinil, jedná se o stavbu provedenou bez rozhodnutí nebo opatření nebo jiného úkonu vyžadovaného stavebním zákonem (bez

ohlášení stavby) a stavební úřad tedy postupoval v souladu se zákonem (§ 129 odst. 1 písm. b/ stavebního zákona), jestliže nařídil její odstranění. Za této situace bylo nadbytečné, aby se soud zabýval i tím, zda žalobce měl disponovat též územním rozhodnutím či územním souhlasem na stavbu stavebního výtahu.

21. Zdejší soud považuje za nadbytečné provádět dokazování žalobcem navrženou dokumentací skutečného provedení stavby, neboť ta není pro posouzení napadeného rozhodnutí potřebná. Soud totiž není oprávněn v daném řízení o žalobě přezkoumávat jiná rozhodnutí, než ta, která jsou předmětem žaloby (tj. rozhodnutí o nařízení odstranění stavby stavebního výtahu). Současně soud není v řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí oprávněn ukládat stavebnímu úřadu povinnost žalobci tuto dokumentaci vydat.
22. Nebylo potřebné dokazovat ani komunikací žalobce a stavebního úřadu ohledně příloh, které žalobce podle stavebního úřadu měl doložit k žádosti o dodatečné povolení stavby, neboť ani ta - ať už by byla jakákoli - by nemohla mít žádný vliv na dané řízení. Ze stejného důvodu soud nevyhověl žalobcovu požadavku, aby ustanovil znalce a položil mu otázku, zda lze předmětné zařízení certifikovat jako stavební výtah. Ať už by byla odpověď znalce jakákoli, nijak by se nemohla promítnout v řízení, jehož předmětem je přezkum zákonnosti rozhodnutí o odstranění stavby.
23. Namítá-li žalobce, že je stavebním úřadem dlouhodobě šikanován, nemůže se s ním soud ztotožnit, neboť nic ze spisu o žádné šikaně nevypovídá.
24. Na právě uvedené nemají žádný vliv ani rozhodnutí o zastavení řízení o přestupku ze dne 26.6.2014 ani oznámení ze dne 10.10.2007. Ani jedna z těchto písemností se totiž stavebního výtahu netýká.
25. V tomto řízení není ani rozhodné, zda žalobce na stavbu hotelu měl nebo neměl vydáno stavební povolení a zda toto stavební povolení nabylo právní moci, neboť stavební výtah byl v daném případě samotnou stavbou zařízení staveniště. Soudu tak nyní nepřísluší posuzovat řízení a postupy, která žalovaný vedl a uskutečňoval v minulosti. Jestliže měl žalobce za to, že žalovaný v minulosti postupoval v rozporu se zákonem, nic mu nebránilo, aby se na soud obrátil již tehdy.
26. Zdejší soud nemůže žalobci vyhovět ani v tom, aby intervenoval u žalovaného ohledně zaplacení částky 3000 Kč. Jestliže se jedná o částku, kterou má žalovaný žalobci zaplatit na základě pravomocného rozsudku, a žalovaný tak v soudem stanovené lhůtě neučinil, existují právní prostředky, které žalobce k vymožení své pohledávky má. Mezi takové prostředky však nepatří intervence zdejšího soudu, k níž soud oprávněn ze zákona není.

V. Závěr

27. Zdejší soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným. Nad rámec těchto uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou další vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud tedy žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s.r.s.

VI. Náklady řízení

28. O nákladech řízení účastníků bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 a 4 s.ř.s. Žalobce ve věci nebyl úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení, to by náleželo procesně úspěšnému žalovanému. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti, proto mu náhrada nákladů řízení nebyla soudem přiznána. Osoby zúčastněné na řízení mají právo na náhradu jen těch nákladů, které jim vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jim soud uložil. Nic takového se v daném případě nestalo. Vzhledem k tomu, že soud neshledal existenci důvodů zvláštního zřetele hodných, aby mohl osobám na řízení zúčastněným přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení, rozhodl tak, že osoby na řízení zúčastněné nemají právo na náhrad nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 28.2.2019

David Raus v.r.
předseda senátu

